

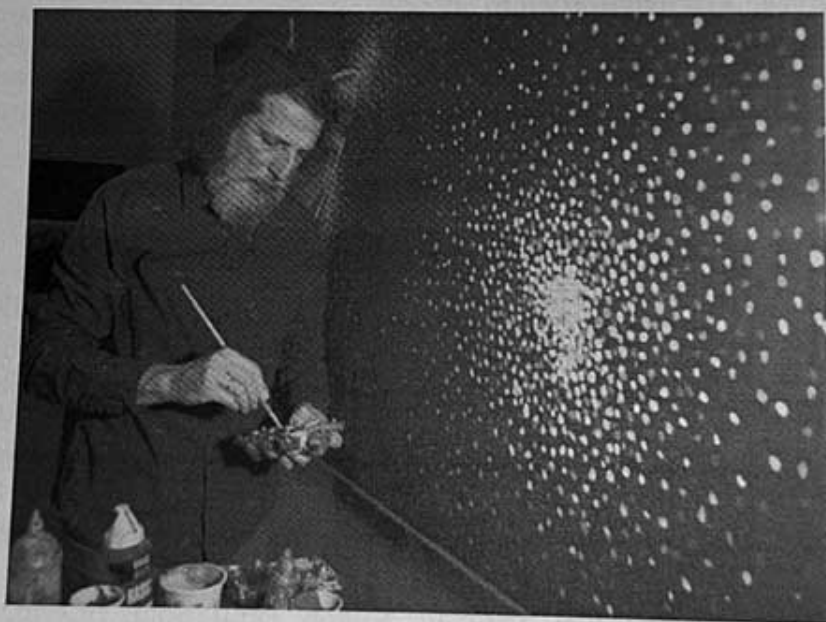
ΠΡΟΣΩΠΟ ΜΕ ΠΡΟΣΩΠΟ ΜΕ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ
ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ ΑΞΙΟΛΟΓΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ ΜΠΑΜΠΗ ΠΥΛΑΡΙΝΟ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΓΑΒΑΛΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ

Έχουμε την τιμή να φιλοξενούμε σε αυτή εδώ τη στήλη του περιοδικού ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ Ο ΘΕΣΣΑΛΙΟΣ, έναν σπουδαίο καλλιτέχνη και δάσκαλο τον κύριο Μπάμπη Πυλαρινό και η συνάντησή μαζί του είναι πολλαπλά ωφέλιμη.

Με την τέχνη του υπηρετεί δύο κόσμους με κοινό στόχο, την Αγάπη. Είναι χρήσιμο το έργο του στην κοινωνία και στην Εκκλησία θα μπορούσα να πω, γιατί εκτός από ζωγράφος, είναι και αγιογράφος.

Τι ήταν αυτό που σας έκανε να βρείτε την αίσθηση του καλλιτέχνη στην ψυχή σας.

Η ανάγκη θα έλεγα, η ανάγκη να εκφράσεις πράγματα που υπάρχουν μέσα σου και θέλεις να τα κοινωνήσεις, να τα μοιραστείς γιατί έχεις την μυστική πληροφορία ότι αυτό θα είναι αιτία κοινωνίας με τον άλλον γιατί αυτά τα πράγματα είναι κοινά.

Που το ξέρεις, θα μου πείτε. Στην αρχή ελπίζεις, το μυρίζεσαι μετά βλέπεις τους άλλους να ανταποκρίνονται. Είναι πάντα ένα ερώτημα αυτό.

Πόσο αυτά που κάνω αφορούν άλλους.

Είναι νομίζω και το κρίσιμο στη τέχνη. Να εκφράζεις όχι τα προσωπικά σου γενικά αλλά τα προσωπικά που είναι θέματα κάποιας κοινότητας που είσαι μέλος, αλλιώς νομίζω δεν έχει νόημα η προσωπική ιδιωτική έκφραση.

Ζωγραφίζετε με διαφορετικό και παραδοσιακό τρόπο όπως η εγκαυστική μέθοδος μια αρχαιότατη παραδοσιακή τέχνη αλλά δουλεύετε και το φρέσκο.

Ναι κάθε τρόπος είναι μια γλώσσα, τα ίδια πράγματα θες να πεις αλλά με διαφορετικό μέσο.

Το φρέσκο έχει κάτι πρωτόγονο απλό κάτι που αγγίζει πολύ αρχαία κομμάτια μας.

Έχει βέβαια πολύ λάτσα, όπως λέμε, και θα έλεγα ότι είναι λίγο εκτός της εποχής μας. Το αποτέλεσμα του είναι όμως ανεπανάληπτο.

Ανάλογα πράγματα ισχύουν και για την εγκαυστική.

Η δυσκολία της τεχνικής λόγω της θερμής παλέτας χρωμάτων με κερί σε αναγκάζει να κάνεις μια αδρή ζωγραφική και έχει και αυτό την γοητεία του, εκτός των άλλων χαρακτηριστικών της εγκαυστικής.

Από που αντλείτε έμπνευση και ποια θέματα σας συγκινούν για να δημιουργήσετε;

Είμαι μαθητής του κόσμου, παρατηρώ τον κόσμο, τους ανθρώπους, τη φύση.

Παρατηρώ αυτό θα έλεγα ότι είναι το σημαίνων.

Παρατηρώ όσο ζω, πηγαίνω σε εκθέσεις ζωγραφικής, φωτογραφίας, κοιτάζω δηλαδή τι κάνουν οι άλλοι, που είναι πολύ βασικό. Με δυο λόγια ζω, και ότι με συγκινεί το κάνω εικόνα. Τα θέματα δεν αλλάζουν.

Ο έρωτας, η φιλία, η πατρότητα, η μητρότητα, η αλληλεγγύη, ο πόνος η μοναξιά. Όπως έλεγε ο Πικάσο τα θέματα της ζωγραφικής είναι λίγα, καμιά εικοσιπενταριά, αν θυμάμαι καλά. Κάποια διάλεξα και εγώ από αυτά

Το αντικείμενο της δουλειά σας δεν είναι ούτε γενικό ούτε αόριστο, όμως συγκινεί τους θεατές σε βάθος. Τι είναι αυτό που πιστεύετε ότι την κάνει ξεχωριστή;

Νομίζω ότι ενώ παρατηρώ και επηρεάζομαι από τον κόσμο, η δουλειά μου είναι πολύ προσωπική, η εικαστική μου γλώσσα θα έλεγα. Αυτό και σε συνδυασμό με το ότι πιστεύω, αυτό που σας είπα πιο πριν, ότι ο καλλιτέχνης οφείλει να ζωγραφίζει το κοινό υποσυνείδητο της κοινότητας που ζει και όχι τον ιδιωτικό του κόσμο.

Θα ήθελα να σταθώ στην πανδαισία χρωμάτων που χρησιμοποιείτε, η οποία δίνει μια συστηματική διεύρυνση της σκέψης. Πως λειτουργούν τα χρώματα στην ψυχοσύνθεση τη δική σας αλλά και του θεατή;

Τα χρώματα είναι νομίζω συναισθήματα και αυτό που εκφράζω είναι χαρά. Χαρά μέσα από πόνο, από δάκρυα, μπορεί από υπομονή ίσως ταλαιπωρίες πάντως στο τέλος χαρά και όχι θλίψη.

Αυτό είναι που ίσως ενδιαφέρει και έχει ανάγκη κάποιος.

Αυτό είναι κάτι βαθύ που ούτε και εγώ ξέρω πως προκύπτει Δεν είναι μια συνειδητή απόφαση. Μάλλον έχει ψυχαναλυτικές ρίζες οι φροϊδιστές θα λέγανε ότι πέρασα καλά παιδικά χρόνια. Καλά με την έννοια ότι υπήρχε αποδοχή, αγάπη και αυτό φαίνεται ότι είναι το κρίσιμο.

Σε μια εποχή ταχύτητας και αλλαγών που σας επηρεάζει φαντάζομαι, χρησιμοποιείτε την ψηφιακή ζωγραφική στην δουλειά σας. Θέλετε να είστε μέσα στην εποχή σας με ένα ζωντανό όνειρο που σας δίνει δύναμη. Τι σας τράβηξε να ασχοληθείτε με αυτό το είδος της ζωγραφικής;

Ασχολούμαι αρκετά με τα ηλεκτρονικά, τους υπολογιστές, το διαδίκτυο και δεν θα μπορούσα να μη μπω και σ αυτό τον πειρασμό. Έχει κάποιες δυνατότητες που δεν τις έχει η συμβατική ζωγραφική όπως π.χ. μπορεί να δοκιμάσεις κάτι στο έργο σου και αν δεν σου αρέσει να το αναιρέσεις πράγμα που στη συμβατική ζωγραφική δεν γίνεται. Είπα και πριν, κάθε μέσω ζωγραφικής, ψηφιακή, εγκαυστική, φρέσκο είναι μια γλώσσα που σε οδηγεί σε έναν τρόπο ζωγραφικής και έχει αυτό μια μαγεία, είναι λίγο σαν το μικρό παιδί που ανακαλύπτει τον κόσμο.

Ο καθένας από το πόστο που υπηρετεί, μπορεί να αλλάξει ενσυνείδητα την δική του πραγματικότητα. Εσείς το ανακαλύψατε;

Ο καλλιτέχνης είναι προορισμένος όχι να αλλάξει τη δική του πραγματικότητα αλλά του κόσμου. Δεν είναι στόχος να αλλάξεις την ιδιωτική σου σφαίρα.

Ποιον ενδιαφέρει εξάλλου αυτό. Αυτό που είναι κρίσιμο είναι να βάλεις ένα μικρό, πολύ μικρό λιθαράκι να γίνει αυτός ο κόσμος καλύτερος. Δεν ξέρω ακριβώς τι θα πει καλύτερος μπορεί να γίνεται καλύτερος αν κάνεις έργα που συγκινούν κάποιους.

Η τέχνη σημαίνει για μένα να είσαι υπηρέτης του καλού, αλλά κάθε φορά δεν ξέρεις πως γίνεται αυτό δεν είναι τόσο απλό. Ακούγεται αλλά δεν είναι. Από την άλλη να πω ότι ο μοναδικός τρόπος να αλλάξεις τον κόσμο είναι να αλλάξεις ο ίδιος. Άλλος τρόπος δεν υπάρχει, όλα τα άλλα είναι δημαγωγίες.

Ο μεγαλύτερος θησαυρός είναι η γνώση και ένας άλλος η επιτυχία. Πιστεύετε ότι παίρνετε και δίνεται και στα δύο;

Ας μη βιαστούμε να αποφασίσουμε για το τι είναι επιτυχία. Μπορεί επιτυχία να είναι ένα ατύχημα μια αρρώστια που θα σου δείξει πράγματα που αγνοούσες πριν, ίσως και μια απόρριψη.

Δεν λέω, κάποιοι να ενδιαφέρονται για τα έργα σου είναι μια επιτυχία, αλλά και κάποιος να στα σνομπάρει και να τα απαξιώνει μπορεί να είναι η αρχή για μένα μιας καινούριας επιτυχίας μια και η αποτυχία γίνεται ευκαιρία για να πας τη ζωή σου πιο βαθιά και να μάθεις πράγματα για σένα και έτσι να μπορείς να ανταποκριθείς σε καινούρια πεδία που ήταν απροσπέλαστα.

Τώρα όσο για την όποια γνώση, προσπαθώ να μοιράζομαι ότι ζω και ότι μοιράστηκαν και οι δάσκαλοι μου μαζί μου. Προσπαθώ, είναι μια κίνηση όλο αυτό δεν ξέρω που οδηγεί και πόσο αποτέλεσμα μπορεί να έχει αλλά ειλικρινά προσπαθώ. Είναι μια διαρκής μάχη.

Έχετε ένα ατελιέ που ωφελούνται τόσο πολύ οι μαθητές σπουδάζοντας την παραδοσιακή τέχνη της Αγιογραφίας με καθαρή και ατόφια μάθηση. Επειδή το έζησα και εγώ, που είχα την τιμή να είμαι μαθήτριά σας. Εκεί γίνεται κάτι μαγικό. Ο καθένας κάνει το δικό του έργο και εσείς τα διορθώνετε όλα, στον καθένα ξεχωριστά σε όποιο επίπεδο και να βρίσκεται ο καθένας, ακόμη και στους αρχάριους.

Κάνετε κάτι πολύ δύσκολο. Είναι μοναδικό. Πως είναι η εμπειρία σας ως δάσκαλος; Τι είναι αυτό που σας ενδιαφέρει πιο πολύ να λάβει ο μαθητής;

Ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια.

Το μόνο που προσπαθώ είναι να είμαι τίμιος με τον μαθητή. Να μοιράζομαι αυτό που αγαπώ όσο μπορώ και με τον κατάλληλο τρόπο για τον καθένα.

Γιατί ξέρετε η μάθηση δεν είναι ένα ποίημα που το αραδιάζεις σε όποιον βρεθεί μπροστά σου και σου λέει μάθε με.

Πρέπει να βρεις για τον καθένα τον κατάλληλο τρόπο. Πιστέψτε με για τον κάθε μαθητή χρειάζεται ο δάσκαλος να εφεύρει έναν μοναδικό και προσωπικό τρόπο για να επικοινωνήσει αυτό που έχει ο δάσκαλος μέσα του.

Μπορεί να φαίνεται τρελό αλλά ευτυχώς ή δυστυχώς έτσι είναι. Δεν τα καταφέρνω πάντα. Πολλοί μαθητές είναι απροσπέλαστοι, άλλες φορές και εγώ δεν έχω κουράγιο ή δεν βρίσκω τον κατάλληλο τρόπο ή δεν είμαι αρκετά ικανός για να αντεπεξέλθω. Μόνο μπορώ να σας πω ότι προσπαθώ και κάποιες φορές τα καταφέρνω και αυτό είναι μια βαθιά ικανοποίηση

Η πανδημία του κορωνοϊού και οι δύσκολες συνθήκες που βιώνει ο άνθρωπος εξαιτίας της επηρέασαν το έργο σας και γενικά το έργο των καλλιτεχνών;

Επειδή ζούμε ακόμα σε αυτή τη δύσκολη συνθήκη που ο θάνατος είναι τόσο κοντά τόσο ύπουλα.

Έκανα ένα έργο σε σχέση με την πανδημία από ένα ποίημα της Νόννης Σταματέλου που με συγκίνησε.

Έργο του Μπάμπη Πυλαρινού

ΕΙΝ' Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΟΥ ΓΙΑΤΡΕ.

Γέμισαν και τα δυο νοσοκομεία στα
Γιάννενα
τους τρόφιμους του οίκου ευημερίας
που βγήκαν όλοι θετικοί
τους πήγανε χθες βράδυ στο Φιλιάτι.
Όπου φτωχός κι η μοίρα του, που λένε.
Γιατρέ, σας ικετεύω
Είναι πατέρας μου
Αφήστε λίγο να τον δω, να του μιλήσω
Είναι αυστηρό το σχετικό πρωτόκολλο
κυρία μου
Πρέπει να μείνει μόνος του, λυπάμαι
Αφήστε του ένα κινητό
Μα δεν μπορεί γιατρέ, δεν βλέπει...
Τότε θα ενημερώνεστε από μας
για την εξέλιξη
Είναι κι η ηλικία ξέρετε,
πρέπει να είστε έτοιμη για όλα
Λίγο γιατρέ από μακριά
Να του φωνάξω,
ίσα που να με δει απ' το τζάμι.
Αφήστε με γιατρέ
Εγώ είμαι, η κόρη σου μπαμπά
Θα γίνεις γρήγορα καλά πατέρα
μη φοβάσαι
Ο κυρ Μιχάλης άκουγε
Μα το οξυγόνο του λιγότευε
Κι ο πυρετός του
δέκα μέρες ακατέβατος
Έκλεισε τα θλιμμένα μάτια του
Εκείνα, που παράβγαιναν με τα αετίσια
κάποτε
Και μόνος του, κατάμονος
εκείνος, που το σπíti του
ήταν γεμάτο κόσμος,
έπεσε σε όνειρο βαθύ
Και την αυλή με τα μυριστικά

και την κυρά και τα παιδιά του
και τ' αγγόνια του,
τον καφενέ, τα ζωντανά του
Όλα στον ύπνο του τα κάλεσε
Κι εκείνα ήρθαν όλα
Να συντροφεύσουν το στερνό
το πιο μακρύ ταξίδι.

Το ποίημα είναι της NONΗΣ
ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΥ

Τι περιμένουμε να δούμε από τα
μελλοντικά σας σχέδια, δημιουργήματα;
Δουλεύω τώρα για μια επόμενη έκθεση
ελπίζω στις αρχές καλοκαιριού ή το
φθινόπωρο του 2021.
Ελπίζω να βγούμε από την περιπέτεια της
πανδημίας και να ανταμώσουμε και
σωματικά κάτι που μας έλειψε τόσο πολύ.
Σας ευχαριστώ
Σας ευχαριστούμε! Έχετε την αγάπη των
μαθητών σας, που είναι μεγάλη και σας
ολοκληρώνει σαν δάσκαλο και καλλιτέχνη.
Η συνειδητότητα της στιγμής, μπορεί να
αλλάξει στον καθένα την δική του ζωή και
να του χαρίσει την δική του διαδρομή.
Παράγετε ένα σπουδαίο έργο, πολιτισμού.
Η επιτυχία να σας ακολουθεί πάντα!

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ: Ο Μπάμπης Πυλαρινός
γεννήθηκε στην Ζάκυνθο το 1966.
Σπούδασε Φυσική στο Πανεπιστήμιο
Πατρών. Ζωγραφίζει, δημιουργεί υπαίθριες
εγκαταστάσεις ζωγραφικής, εικονογραφεί
βιβλία, δημιουργεί με τη ζωγραφική του
μικρές ταινίες animation, αιογραφεί
φορητές εικόνες και τοιχογραφικά σύνολα
σε εκκλησίες. Διδάσκει αιογραφία μέσω
διαδικτύου και δια ζώσης στην Αθήνα,
στο Παρίσι και τα καλοκαίρια στη
Ζάκυνθο στην Αυστριακή θερινή
Ακαδημία. Είναι μέλος του Επιμελητηρίου
Εικαστικών Τεχνών και της ομάδας
εικονογράφων Ωχρα. Εκθέτει τα έργα του
συνήθως κάθε δυο χρόνια, στην κέντρο
της Αθήνας στο ατελιέ του, στο Παρίσι,
και στη Ζάκυνθο για ένα βράδυ σε
υπαίθρια μέρη ιστορικού και φυσικού
ενδιαφέροντος. Έχει κάνει 14 ατομικές
εκθέσεις.

